

למה פרצת גדריה

מתוך משאו* של הגאון רבי משה מרדכי שולזינגר שליט"א

נאמר בקהל עם ביום ט' באב תשס"ד בביהכ"נ ירחי כלה, בני ברק ת"ו

ולהשיג השיגים, וזהו עולם המושגים שלו. שמעתי שסוף סוף התחילו לעורר את תשומת הלב לסכנה שבתופעה זו, ולאחרונה ראיתי שהופצה חוברת בשם "נער קטון נוהג במ", המכילה הסברה על עוצמת הבעיה והקיפה.

לדעתי היה ראוי שיקראו לחוברת הנ"ל - "כרסמנה חזיר מיער". אין ראוי להשתמש בשם "נער קטון נוהג במ" (שזהו פסוק בישיעה יא) כי הפסוק שם מדבר על נער קטון של ימות המשיח שאז 'וגר זאב עם כבש' וכו', וא"כ הנער קטון שם הוא נער קדוש (צריכים לבקש סליחה מה'נער קטון' הקדוש הזה). היה יותר נכון לקרוא לזה "כרסמנה חזיר מיער". זה פסוק בתהילים (קפיטל פ') שם המשורר האלוקי דוד המלך ע"ה מתאר את היופי של כלל ישראל, גִּפְן מִמְצָרִים תִּסְיַע, תִּגְרֹשׁ גִּוִּים וְתִטְעֶיהָ, פִּנִּית לְפָנֶיהָ וְתִשְׁרֹשׁ שְׂרָשֶׁיהָ וכו', ואז מזדעק דוד המלך ומתחנן לפני הקב"ה "לֵמָּה פָּרַצְתָּ גְדְרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל עֹבְרֵי דָרְךָ - יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיַּעַר...". פסוק זה מבטא את הסכנה העצומה שבתופעה זו, ואת הכאב הנורא בו אנו שרויים בגינה. זה ממש כמו חזיר יער המכרסם בחינוך הטהור בצורה נוראה. הוא איש רע מעללים, עז פנים,

כאן המקום להתריע על תופעה מסוכנת בשם "ילדים מספרים על עצמם". ויש לדעת כי סכנה זו היא נורא נוראות וחורבן ממש!!

אני מתפלא, שאנשים עם פיאות וזקנים מזכירים את שמו בדחילו ורחימו, ולא יודעים איזו מפלצת זו. אני אומר את זה עם כל האחריות. כל ההורפם וכל המחנכים צריכים לדעת את זה! זו אחת מן החזיתות האמיתיות של עולם התורה, וכאן זה חמור יותר מכיון שהנזק איננו גלוי לכל כמו למשל "תוכנית הליבה". זה כמו נחש, כמו עכנאי, שהארס מפעפע ויורד בלא שמרגישים. זה תהליך איטי ולא מרגישים את זה מיד.

כארס של עכנאי

כל הספרות והפסיכולוגיה שלו שאובות ממקורות טמאים, והוא בעצמו מספר על עצמו (בא' מספריו) ללא שום בושה, מאיזה מקורות זרים הוא שואב את סיפוריו. אנשים לא קולטים שהאיש אינו משלנו כלל. הוא משתייך במוצהר לעולם הרחוב שמעבר למחיצות. הוא מחפש כבוד אצל שרון. פרס ראש הממשלה הוא צריך! שם הוא מבקש להתקדם בחיים

* נעתק ונערך מסרט הקלטה, והיה למראה עיני הרב שליט"א, ובהסכמתו הודפס ומופץ לזיכוי הרבים. להערות והארות, וכן להשגת הקלטת - ת.ד. 57482 ירושלים

ונמנה עם עושי רשעה
ממש.

שלא יגיד שלא אמרתי
לו. אמרתי לו, ולא פעם
אחת, אלא כמה פעמים.
אמרתי לו: "אני עוקב
אחריו שנים ואני רואה
שאתה מזיק לכלל ישראל.
כל מה שישקיעו בישיבות
ובבית יעקב לרומם את
הרוח היהודית האמיתית
המקורית – אתה תקלקל!!"

צריכים לדעת וזוהי
מסוג הסכנות הבלתי
שגרתיות, נוסח 'מיכל
פינס' (הצבוע הידוע

שהופיע בירושלים בדור הקודם). בתחילה לא הכירו
בו והיה נראה כלפי חוץ כחכם ויר"ש, והיה אף יוצא
ונכנס אצל הרבה מגדולי ירושלים, עד שבאו מרן
הגאון ר' יהושע ליב דיסקין ותלמידו מרן הגר"ח
זוננפלד ז"ע, ועוד מגדולי ירושלים, הסירו את
המסווה מעל פניו והכריזו עליו בבתי הכנסת ובתי
המדרש שהוא טמא וספריו טמאים וכל השקאלעס
שלו אסורים וכו' וכו'. אמנם קבלו קצת מכות, אך
אעפ"כ לא נרתעו. צריכים ללכת מביכ"נ לביכ"נ,
ממקום למקום, מחיידר לחיידר, מבית ספר לבית
ספר, מ"בית יעקב" ל"בית יעקב" ומכתה לכתה –
להודיע ש"סורו טמא קראו למו", שהוא טמא וספריו
טמאים והקייטנות שלו טמאים, חורבן ממש!! ספריו
טעונים שריפה, ויש לברך על שריפתן אקב"ו לעקור
ע"ז מארצנו.

שערוריה

אינני מוצא את הביטוי המתאים לכזה מחבל
המקעקע את כל החינוך היהודי הטהור, ואני תמה

אמרתי לו: "אני עוקב אחריו שנים
ואני רואה שאתה מזיק לכלל ישראל.
כל מה שישקיעו בישיבות ובבית יעקב
לרומם את הרוח היהודית האמיתית
המקורית – אתה תקלקל!!"

צריכים ללכת מביכ"נ לביכ"נ,
ממקום למקום, מחיידר לחיידר, מבית
ספר לבית ספר, מ"בית יעקב" ל"בית
יעקב" ומכתה לכתה – להודיע ש"סורו
טמא קראו למו", שהוא טמא וספריו
טמאים והקייטנות שלו טמאים,
חורבן ממש!

מדוע המחנכים עוברים
לסדר היום, כשמולם
ניצבת סכנה בסדר גודל
שכזה, הצוברת תאוצה
כל הזמן. מאות
תלמידים ותלמידות
משתתפים בקייטנות
ההרסניות שלו, ואלפים
רבים מתפתים בתמימות
לקריאת ספריו הרבים.
הלא המחנכים משקיעים
שנים של מאמצים
כבירים כדי להעמיד
תלמידים, ושוקדים
להחדיר בהם יראת
שמים, טעם בלימוד,
טעם במוסר ובמידות

טובות, ובקריאת ספר אחד שלו – "ליצנות אחת דוחה
מאה תוכחות!" זה יותר גרוע מהכל!

אלא מאי, פוחדים!

והוא אכן גברא אלימא, יש לו מסביבו 'מאפיה'
שלימה של עושי דברו. זה מכונה משומנת היטיב עם
כסף וכסף וכסף. הוא קונה את כולם בכסף. אבל
חובתנו היא לגלות את האמת קבל עם ועדה.

האמת אינה ביישנית ואינה פחדנית!!

הוא פועל בדרכים מתוחכמות מאד. יש לו גם טור
קבוע כל יום ראשון ב'יתד נאמן', שדרכו הוא שואב
'ליגיטימציה' כביכול כ'מאן דאמר' בעניני ציבור
וכ'מבין' בעניני חינוך. כל מנויי 'יתד נאמן' משועבדים
לו כל שבוע, לפתוח את השבוע עם הגיגיו הטמאים.
המבינים אתם!! בשביל זה מרן הרב שך צוק"ל יסד
את ה"יתד"???

דיברתי על זה עם כמה מגדולי הדור שליט"א
והשיבו לי "אנחנו לא בעלי בתים על העיתון ואין לנו
דעה שם". ואני שואל 'למי יש שם כן דעה?' 'מי מנהל
שם ומי כן קובע שם את הענינים?'

אלפי שנה הוכיחה כי אין יכולת להמית את הרוח העברי, לא אנחנו נוכל זאת ולא העולם אשר מחוצה לנו. זיק היהדות אשר בקרב ישראל לא יכבה – גם אם יכסוהו אלפי ערמות אפר ופיח, עכ"ל.

חושבים בן דן

צריך לזכור ולדעת שאין מה להיכנס עם כאלה לשום משא ומתן. כך הנחנו גדולי ישראל מעולם שלא להיכנס אתם לויכוחים ולא להיגרר לשום משא ומתן. הכלל בזה הוא שעצם הכניסה למו"מ מוביל לפשרות, ובעיניי חיי נפש אין מקום לפשרות.

וזהו מהיסודות הגדולים שהשרישנו מן הגר"ח שמואלביץ זצ"ל בביאורו על מעשה 'חושבים בן דן' (סוטה יג.). חז"ל מספרים שם שכשבאו לקבור את יעקב אבינו ע"ה בא עשיו וערער על מקום הקבורה, ושלחו

את נפתלי שירוף למצרים להביא את השטר. בא חושבים בן דן ואמר: 'ועד דאתי נפתלי מארעא דמצרים יהא אבי אבא מוטל בבזיון', שקל קולפא מחייה ארישיה, יעו"ש. ומבאר הגר"ח זצוק"ל שחושבים בן דן התנגד באופן עקרוני לכל משא ומתן עם עשיו. כי אם אתה נכנס למו"מ עם מישהו אתה מוכרח להוריד מהעמדות שלך, ולכן כשנוגע הדבר לכבודו של יעקב אבינו אין מקום לפשרות. מה עשה, נטל מקל והכה על קדקדו של עשיו, ובזה נסתיים כל הענין תיכף ומיד.

אדמו"ר מרן הגר"י אברמסקי זצ"ל היה נוהג כך בכל פעם שהיה לו עסק עם אנשי השלטון שבאו בהצעות שונות "ללמד בני יהודה קשת". הוא היה נשיא ועד הישיבות. פעם התקשרו אליו ממשרד הבטחון והתחילו להציע בפניו תוכנית "פעוטה" עבור בני הישיבות, ש"רק" למשך שלשה ימים בלבד - בבין

ואני מכיר אנשים שבגלל הטור הזה (של יום ראשון), הפסיקו לגמרי את המינוי, מטעם "לא תביא תועבה אל ביתך".

זוהי כזו קליפה נוראה שקשה להיפטר ממנה, שאינני זוכר ואינני יודע על כזו קליפה לכל אורך ההיסטוריה של עם ישראל. זה נורא נוראות!!

עוצמת כח התורה

אנן בדידן, לא צריכים להתפעל משום דבר. אנחנו צריכים לדעת ולהכיר את העוצמה של "כח התורה"! את העוצמה של שמירת התורה ושל קיום התורה. אין בעולם שום כח כוחני שמסוגל לעמוד נגד העוצמה של כח התורה, ע"י עמידה איתנה - ללא ויתורים ופשרות. עלינו לזכור כי הכח הוא אצלנו, ואנחנו יותר חזקים מהכל.

כל התופעות הללו, וכן של כל שאר המהרסים למיניהם בממשלת השמד השולט כאן בעוה"ר בארה"ק, שזה הכל עמלקים וערב רב (כידוע ממרן הגר"ר אלחנן וסרמן זצוק"ל), על כולם נאמר "כְּהִנְדֹּף עֵשָׂן תִּנְדֹּף, כְּהִמָּס דֹּגָּם מִפְּנֵי אֵשׁ יֵאָבְדוּ רְשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהִים" (תהלים סח). זה דבר חולף. וכבר אמר דהע"ה "בְּפְרוֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשָׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אֱוֹן", הרי זה בשביל "לְהַשְׁמֵד עַד־עַד" (תהלים סח). הרשעה כולה תאבד, והתורה וכל החוסים בצילה יישארו לנצח.

כדאי לצטט כאן את לשונו הנפלא של בעל החזון יחקאל זצ"ל בהקדמתו לתוספתא טהרות שכתב בזה"ל: 'רגש היהדות' – כח טבעי הוא בקרבנו... כח שא"א לבטלו לנצחו ולהכחישו... המאמר "זה" האמירך היום להיות לו לעם סגולה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו ולהיותך עם קדש לה' אלוהיך כאשר דבר" (דברים כו) הטביע בפנימיותם כח טמיר ונעלם – שאין הדעת משיגתו – המקשרם אל היהדות... שאינם מקבלים עליהם שום מרות מגושמה זולת שלטון הרוח של אדון כל... וההיסטוריה האנושית של

יש לו גם טור קבוע כל יום ראשון
ב'יתד נאמן', שדרכו הוא שואב
'ליגיטימציה' כביכול כ'מאן דאמר'
בעניני ציבור וכ'מבין' בעניני חינוך.

דיברתי על זה עם כמה מגדולי
הדור שליט"א והשיבו לי "אנחנו לא
בעלי בתים על העיתון ואין לנו
דעה שם".

ואני שואל 'למי יש שם כן דעה?
'מי מנהל שם ומי כן קובע שם
את הענינים'?

"אנוכי אנוכי הוא מנחמכם מי את ותיראי מאנוש
ימות..." ופי' רש"י הקדוש, מי את (כנסת ישראל) –
"בת צדיקים כמותך מלאה זכויות, למה תיראי מאנוש
אשר סופו למות". הבית הלוי לא האריך עמו בדברים.
הוא רק הביט לעברו בהדר גאונו וקדושתו, ואמר לו
את המילים 'מאנוש ימות', והלה מיד ביטל את
הגזירות.

עוררו והתעוררו

אילו היו ותיקי המחנכים, מעתיקי השמועה
האמיתיים, נרתמים להזדקק לסכנה נוראה זו, היה
הדבר משפיע מאד ללא ספק. מספיק שיכתבו שני
משפטים: "אנו ותיקי המחנכים של היהדות החרדית
בארה"ק. ואנו מודיעים מתוך נסיונו רב השנים שאיש
פלוגי וחיבוריו וקייטנותיו הכל הם קטב מרירי לחינוך,
הוא טמא והיוצא מן הטמא טמא". ברור שזה יזעזע
את ציבור ההורים.

ונסיים בלשונו של רבינו בעל החזון יחזקאל בסיום
הקדמתו הנ"ל: "אנא רחום! רחם ברחמך הרבים
וחשוף זרוע קדשך, וקרב גאולתנו ופדות נפשנו
במהרה בימינו".

הזמנים, יעבירו בני הישיבות דברים ממקום למקום.
כך התחילו להציע את הרעיון להרב אברמסקי. אתם
יודעים מה הוא ענה להם? ארבע מילים!!

"זה-לא-בא-בחשבון"!!

וסגר את הטלפון.

לא נכנס כלל
לויכוח ולא לשום
משא ומתן. "זה
לא בא בחשבון"
וסגר את הטלפון!
גמרנו, והנושא ירד
מהפרק.

הגר"י אברמסקי זצ"ל

ובהזדמנות

אחרת נתבקש מרן
הרב אברמסקי

זצ"ל ע"י ראשי הישיבות להצטרף לפגישה במשרד
הבטחון בענין דומה שעמד על הפרק שרצו "ללמד בני
יהודה קשת". כשהגיעו לשם, הרב נטל את רשות
הדיבור ולא האריך, אלא אמר להם שהוא מיד עובר
לשורה התחתונה. הוא פנה לש. פ. (שהיה אז מנכ"ל
משרד הבטחון) ואמר לו: "אתה צריך לדעת, שהתורה
היא חיינו, והישיבות הם בית חיינו, ועל חיים לא
נאמר המשפט גזור", [הרב זצ"ל התכוון לרמוז
למעשה המופיע במלכים עם שני נשים שבאו לפני
שלמה המלך וכל אחת אומרת בני החי, ושלמה המלך
אמר גזור] ובזה תם כל הענין.

מרן הרב שך זצוק"ל היה תמיד מספר את המעשה
עם הבית הלוי. בתקופתו היה ברוסיא מומר אחד
שעשה גזירות קשות על היהודים והיה צריך ללכת
לרצותו ולדבר אתו. קמו והלכו שני גדולי הדור מרן
הגאון ר' יצחק אלחנן ומרן הבית הלוי, למשרד של
אותו רשע. הבית הלוי ביקש רשות מר' יצחק אלחנן
שאמנם הוא צעיר ממנו (בשנתיים שלש) יאות לתת
לו את רשות הדיבור. ברגע שנכנסו פתח הבית הלוי
ואמר לאותו מומר את הפסוק (בישעי' נא פסוק יב)